

121. OTRÁVENÝ

260. Od Konice. Luž. I. 110

Nad Buděckem, pod Buděckem laštovka lí - tá, pověz mně, mi - lá, Andulko ro - zmi - lá, proč se ne - sví - tá?

Nad Buděckem, pod Buděckem laštovka lítá,
pověz mně, milá, Andulko rozmilá, proč se nesvítá?

Proč pak se ty, můj synečku, na svítání ptáš?
[: Dyt ty ani ještě :] snídání nemáš.

Snídaníčko přichystala samo jedové:

Pod', můj Janíčku, pod', můj synečku, pod' a posnide.

A jak bylo po snídání, šohajek skočil,
[: své černé oči :] k nebi zatočil.

Zatočte se, černé oči, zhůru do nebe,
[: ať vyprosijó :] pomstu na tebe.

122. PŘEKÁŽKA

261. Z Černotína

Nad Hluzovem je Boží muka, nad Hluzovem je Boží mu - ka, le - ží tam syneček, porúbaný všecek a má pu - tá.

[: Nad Hluzovem je Boží muka, :]
leží tam syneček, porúbaný všecek a má puta.

Přišla tam k němu jeho milá,
[: jedným slovečkem ho :] zarmútila.

Aj, moja milá, rozlučme se,
[: nedajú nám naši, :] nechejme se.

Jaké je naše rozlúčení,
[: ja, dyt jsme my spolem :] naučení.

123. JANKO ZABITÝ

262. *Lento* Zp. II. 36

Na drytomskej do - li - ně, na drytomskej do - li - ně, do - li - ně, pa - se Jan - ko dva ko - ně.

Na drytomskej dolině
pase Janko dva koně.

Přišli k němu hájníci,
ti drytomščí zbojníci.

Daj nám, Janko, halenu,
daj tu v nově kúpenú.

Já vám haleny nedám,
radšej se s vami sjednám.

Tak sa dlúho jednali,
až Janóška zabili.

Leží Janko zabitý,
rozmarýnem zakrytý.

Plače oňho, naříká,
otec, mati, frajirka.

Otec, mati slzami
a frajirka vzdychami:

»Škoda mého milého,
neměla jsem nad něho.«

124. ŽÁRLIVEC

263. Od Břeclavi. Čel. II. 172. U. St. Karadž. III. 527. Ž. P. r. I. 166

Na horách, na do - lách, co sa to tam bě - lá, hu - sy - li to se - dá ne - bo sni - hy le - žá?

Na horách, na dolách
co sa to tam bělá;¹⁾

husy-li to seďá²⁾
nebo snihy ležá?

Dyby byly husy,
už by ulétaly,